

عنوان مقاله:

بازتاب قرآن و حدیث در اشعار شیخ نجم الدین رازی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 11، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا براتی

قربانعلی ابراهیمی

خلاصه مقاله:

دوره ای که نجم الدین رازی در آن می زیسته، دوره ای است که ادب فارسی از حیث تاثیرپذیری از قرآن و حدیث و ادب عربی در اوج و شکوفایی است. بی گمان مرصاد العباد و دیگر آثار جاودانه شیخ نجم الدین رازی، عارف برجسته قرن هفتم هجری، باید از مظاهر تجلی معارف اسلامی و ادب عربی در شعر فارسی محسوب گردد. نجم الدین رازی به مخازن غنی و سرشار قرآن و حدیث شوقی وافر داشت و از احادیث منقول از پیامبر اکرم (ص) و ائمه معصومین (ع) در جهت بیان مقاصد خود بهره جسته است. او در ضمن طرح و شرح آموزه های عرفانی خود، گهگاه اشعاری نیز سروده و جهت تلطیف بحث، در لابه لای مطالب جای داده است. مطالعه در این اشعار نشان می دهد که اگرچه این اشعار، به لحاظ زیبایی های شعری، در حد متوسط است، اما تجلی قرآن و حدیث در آن هویداست. وی به شدت تحت تاثیر قرآن کریم بوده و از گنجینه احادیث نبوی نیز بهره کافی داشته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956441>

